

**⚡ Obergruppenführer HEYDRICH
zemřel na následky vražedného útoku.**

Zastupující říšský protektor v Čechách a na Moravě a náčelník bezpečnostní služby, ⚡ Obergruppenführer a generál policie Reinhard Heydrich, podlehl v dopoledních hodinách 4. června v jedné pražské nemocnici vážnému zranění, které utrpěl při vražedném útoku, jenž dne 27. května na něj byl spáchán.

VÝVOJ PROTEKTORÁTNÍHO PRÁVA ZA VEDENÍ ZASTUPUJÍCÍHO ŘÍŠSKÉHO PROTEKTORA.

Výnosem Vůdce, jako nejvyššího zákonodárce, ze dne 27. září 1941 (RGBl I, č. 110) o výkonu funkce říšského protektora v Čechách a na Moravě v zastoupení počala právně činnost Zastupujícího říšského protektora generála H e y d r i c h a, která ukončena byla dne 27. května 1942 atentátem, jež označil státní president Dr. Hácha dne 30. května 1942 v rozhlasovém projevu jako odporný vražedný útok.

V období od konce září 1941 do konce května letošního roku právní řád Protektorátu prošel důležitým vývojem, jak tento jest kodifikován zvláště v obou úředních sbírkách: Věstník nařízení říšského protektora (Verordnungsblatt des Reichsprotektors) a Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava (viz komentáře v publikaci »Nové zákony a nařízení Protektorátu Čechy a Morava« roč. III. a IV.). — Přihlédneme v dalším obzvláště k vývoji práva civilního.

Protektorátní občanské právo přizpůsobeno bylo z části říšskému právu v oboru práva rodinného nařízením o provedení a doplnění manželského zákona a o sjednocení mezinárodního práva rodinného ze dne 25. října 1941, Ř. z. I, str. 654. Pro protektorátní právo nejvýznamnější jest třetí část tohoto nařízení, která zavádí do protektorátního práva ustanovení mezinárodního práva rodinného a to tak, jak jsou obsažena v uvozovacím zákonu k německému občanskému zákoníku.

Civilní právo, pokud zasahuje do oboru hospodářského, bylo upraveno zejména v těchto směrech:

Účinnost předpisů, omezujících zcizování, propachtování a nabývání nemovitostí podle vládního nařízení č. 218/1938 Sb. a č. 313/1938 Sb. byla prodloužena bez časového omezení nařízením ze dne 18. prosince 1941, č. 443 Sb. Současně rozhodnutí, vydaná podle těchto nařízení, odňata byla přezkoumáním Nejvyšším správním soudem, a dále rozšířena byla působnost nařízení č. 218/1938 Sb. ohledně úředního souhlasu. — Nařízení předsedy Nejvyššího úřadu cenového ze dne 18. října 1941, č. 367 Sb. o peněžité hodnotě plnění určených podle naturálií řeší výkladové obtíže ohledně smluv, jichž plnění bylo původně stanoveno v naturáliích. — Důležitým vládním nařízením ze dne 6. listopadu 1941, č. 16 Sb. z roku 1942 upraveny byly otázky, týkající se práv ze správy při dodávkách podle předpisů o řízeném hospodaření, kde zejména bylo ustanoveno, že příslušné předpisy občan-

ského zákona platí i při dodávkách, uskutečněných podle norem o řízeném hospodaření.

Nové směněčné právo doplněno bylo vládním nařízením ze dne 6. listopadu 1941, č. 410 Sb. o poštovním protestu. Tímto vládním nařízením bylo ustanoveno, ve kterých případech a od kterého času lze vykonati protest pomocí poštovního úředníka, zejména se zřetelem na druh protestu a výši směněčného obnosu a jakou měrou v těchto případech ručí poštovní správa za náležité provedení příkazu, aby byla směnka protestována.

Za válečné doby musí zákonodárství upravovati zvláště dva obory: pracovní a zásobovací. Jsou to zejména otázky: nedělní a sváteční klid, doby provozování podniku, včlenění do práce a učební poměry, bytová péče, pracovní povinnost, regulace mezd a platů, placená dovolená, zprostředkování práce a najímání prac. sil a jiné. Řízené hospodářství vyžaduje neustálé vydávání norem, jež upravují hospodaření potravinami, surovinami a průmyslovými výrobky, regulaci živnostenského podnikání a dopravy, řízení hospodářství cenového a odbytového a j. Ve všech těchto směrech vydána byla řada norem, které zajistily klidný vývoj právní a pevnou výstavbu právního řádu.

Vyžadovalo by obsáhlé studie sledovati právní vývoj ve všech oborech práva soukromého i veřejného, ústavního, trestního, daňového, poplatkového, devisorového atd. Upozorníme aspoň na významnou otázku židovskou.

V označeném období byla právně dořešena složitá židovská otázka. Druhé a třetí nařízení říšského protektora o péči o Židy a židovské organizace ze dne 12. října 1941 a 19. listopadu 1941 (Věst. nař. str. 555 a 642) mají důležitý význam zvláště pro věřitele Židů. Přesné vymezení pojmu Žida a míšence stanoveno bylo vlád. nař. ze dne 7. března 1942, č. 85 Sb. Důsledkem tohoto nařízení jest pak nařízení ze dne 9. dubna 1942, č. 137 Sb. o židovských míšencích ve veřejné službě. Definitivní oddělení Židů od arijců uskutečněno bylo nařízením říšského protektora o opatření k umístění Židů v uzavřených sídlištích ze dne 16. února 1942, Věst. nař. str. 38.

Směr právního vývoje byl: přizpůsobiti právo protektorátní právu říšskému a to zvláště v nejaktuálnějších otázkách, vyvolaných válečnými poměry. Změny byly prováděny postupně t. j. tak, aby nebylo rušeno hospodářství Protektorátu.